

Belastingkamer

nr. 45/81.

NS

UITSPRAAK:

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,

Derde Enkelvoudige Belastingkamer;

Op 5 januari 1981 is ter griffie van het Gerechtshof een beroepschrift ingekomen van X te Z, belanghebbende, ingediend door zijn gemachtigde Mr. W, advocaat en procureur te Y, tegen de uitspraak ter post bezorgd op 6 november 1980 van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te V betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1976 tot en met 1979.

Tot de gedingstukken behoren het beroepschrift met 3 bijlagen, het verzoekschrift met 5 bijlagen alsmede 7 door de inspecteur met instemming van belanghebbende ter zitting overgelegde facturen van A B.V.

Ter zitting van 6 juli 1982 zijn gehoord belanghebbende, voornoemde gemachtigde, alsmede de inspecteur.

Bij de uitspraak op het bezwaarschrift heeft de inspecteur de naheffingsaanslag die was opgelegd naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van f 26.531,08 en een verhoging van f 6.632,-- gehandhaafd.

Belanghebbende verzoekt in beroep de uitspraak en de naheffingsaanslag te vernietigen.

De inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak.

Op grond van de stukken en het ter zitting behandelde is het navolgende tussen partijen komen vast te staan:

Belanghebbende exploiteert op het adres a-straat 1 te Z het café B en is als zodanig ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet).

De voor het bedrijf benodigde dranken worden geleverd door drankenhandel "A B.V." te Z. In het kader van het door de belastingdienst in 1979 gestarte landelijke

onderzoek in de horecasector, bekend onder de naam "actie Schuimkraag", is bij A B.V een onderzoek ingesteld naar leveringen van dranken aan horeca-bedrijven. Bij dit onderzoek werden zogenoemde contante-verkoopbonnen aangetroffen. Voor deze bonnen werden geen facturen afgegeven. De debiteurenadministratie werd verwerkt door middel van een computer. De inspecteur heeft nageheven uit overweging dat een deel van de bovengenoemde contante-verkoopbonnen betrekking heeft op leveringen van dranken aan belanghebbende. Vaststaat dat belanghebbende terzake van deze beweerde leveringen niets heeft geboekt. Belanghebbende bestrijdt dat deze bonnen leveringen aan hem betreffen.

Belanghebbende heeft tot grond van het beroep aangevoerd:

Bij A B.V. is geïnformeerd naar de door de inspecteur beweerde leveringen. A B.V. heeft daarop medegedeeld dat uit haar administratie niet de conclusie kan worden getrokken dat belanghebbende een gedeelte van zijn inkopen bij deze drankenhandel niet in zijn boekhouding zou hebben verantwoord.

De door A B.V. verstrekte bonnen met debiteurennummer 200 betreffen contante verkopen. Deze bonnen geven geen enkel inzicht in de identiteit van de koper. Belanghebbende heeft zelf bij A B.V. gewerkt en weet uit ervaring dat ook drank aan particulieren wordt geleverd.

Hoe belanghebbendes postcode op een aantal van die bonnen terecht is gekomen is hem onbekend. Mogelijk betroffen dit leveringen aan een slijterij, een ander café of aan particulieren in dezelfde straat. Om deze reden is evenmin het op die bonnen vermelde routenummer een aanwijzing dat de daarbij geleverde goederen voor belanghebbende bestemd waren.

Dat het systeem van routenummers dat A B.V. hanteerde zo uniek was dat fouten waren uitgesloten is niet bewezen.

De facturen van A B.V. werden een week na de levering per post toegezonden, een vertegenwoordiger van A B.V. kwam vervolgens het geld ophalen; er werd dus altijd contant betaald.

De handtekening op de door de inspecteur overgelegde bonnen is niet van belanghebbende, deze komt ook niet overeen met die op zijn rijbewijs. Het hoge koolzuurverbruik wordt volgens een deskundige van de brouwerij veroorzaakt door een lange leiding van ongeveer 25 meter van de vaten de kelder naar de pomp in het café.

Hierdoor is belanghebbende genoodzaakt, indien hij bier wil tappen, een constante druk van 2.03 atmosfeer op pomp, leiding en vaten te handhaven, tengevolge waarvan er per cylinder 6 fusten minder worden getapt.

De inspecteur heeft daartegenover gesteld:

Uit het onderzoek, ingesteld bij A B.V. te Z bleek dat dit bedrijf er met betrekking tot de aflevering en facturering het volgende systeem op na hield:

In de administratie had men twee debiteurenbestanden, te weten één voor de leveranties waarvoor een factuur werd uitgereikt - de witte leveranties - en een ander debiteurenbestand voor de leveranties waarvoor geen factuur moest worden uitgereikt - de zwarte leveranties. De debiteuren van het witte debiteurenbestand hadden een nummer tussen de 500 en de 10.000 en de debiteuren van het zwarte debiteurenbestand hadden een nummer tussen de 1 en 366.

Alleen de vaste afnemers kregen twee debiteurennummers toegewezen, een wit en een zwart. Elk debiteurennummer, zowel het zwarte als het witte werd slechts voor één afnemer gebruikt. Witte en zwarte leveringen vonden veelal tegelijkertijd plaats.

Voor witte bestellingen werden orderbonnen gebruikt met een nummer onder de 90.000. Op de orderbonnen werden onder andere vermeld naam, adres, woonplaats en het witte debiteurennummer van de afnemer. Na de leverantie werd een factuur opgemaakt welke naar de afnemer werd gezonden waarna betaling volgde.

Voor de zwarte bestellingen werden orderbonnen gebruikt met de nummers 90.000 tot en met 99.999. Op deze bonnen werd het zwarte debiteurennummer vermeld, terwijl bij het onderdeel naam/adres/woonplaats slechts de vermelding "strikt contant, contante verkoop Z" werd afgedrukt. Voor deze leveranties werd geen factuur opgemaakt, bij aflevering moest contant worden betaald.

Belanghebbendes witte debiteurennummer was 1234, zijn zwarte debiteurennummer was 0123. Dat laatstgenoemd nummer eveneens van hem was wordt door het volgende aangetoond:

- De zwarte bon d.d. 3 augustus 1977 nummer 94646 met debiteurennummer 0123 en de witte bon d.d. 3 augustus 1977 nummer 24139 met debiteurennummer 1234 dragen dezelfde handtekening voor ontvangst. Deze handtekening is soortgelijk aan

die op vele andere witte bonnen. De chauffeurshandtekening en diens routennummer zijn ook gelijk. Indien de handtekening voor ontvangst niet van belanghebbende is, kan het de handtekening zijn van degene die de goederen voor hem heeft aangenomen. Met betrekking tot het routennummer wordt gesteld dat A B.V.

hiervoor een systeem hanteerde dat uniek was voor Z en omgeving. Elke straat had z'n eigen routennummer.

- Op de zwarte bon nummer 99278 met als afleveringsdatum 17 mei 1978 staat met ballpoint geschreven: "donderdag 18-5-'78 om 9 uur bezorgen". Op de witte bon nummer 49447 met als afleveringsdatum 17 mei 1978 staat met ballpoint (in hetzelfde handschrift) geschreven: "morgen (18-5-'78) om 9 uur bezorgen".

Op deze bonnen komt tevens de postcode voor. Bij invoering ervan in mei 1978 is gedurende een paar weken deze postcode ook steeds op de contantbonnen vermeld. Dat dit bij belanghebbende nog fout is gedaan blijkt uit de vermelding op de witte bon: nr. 1111YY en op de zwarte bon nr. 1111YZ.

- Op een afhaalbon van gelijke vorm als de bovengenoemde, met als afleveringsdatum 17 november 1978 is in het debiteurennummer een vergissing geslopen.

Het eerst vermelde nummer 1234 is doorgehaald met de x op de schrijfmachine en de 0123 is er achter getypt.

- Zowel op de witte bon nummer 13954 d.d. 6 april 1977 als op de zwarte bon nummer 92561 van gelijke datum staat vermeld "woensdagmorgen tussen 9 en 10 uur bezorgen".

Bij onderzoek bij belanghebbende bleek dat hij tenminste 135 zwarte inkopen niet had geboekt. Het merendeel van de zwarte leveranties betrof fusten bier. Koolzuurcilinders werden uitsluitend op witte bonnen verantwoord, een enkele keer werden echter alleen koolzuur-cilinders afgeleverd terwijl belanghebbende toch meermalen per week van de groothandel betrok. Het aantal geboekte cilinders afgezet tegen het aantal geboekte fusten bier geeft in de jaren 1977 en 1978 gemiddeld een verhouding te zien van 1 : 17. Zelfs als belanghebbende vanwege lange leiding 6 fusten minder zou tappen per cilinder, zou de verhouding nog 1 : 20 moeten zijn.

Overigens hebben de bevindingen uit het onderzoek bij A B.V. tot een groot aantal naheffingen geleid. In verreweg de meeste gevallen hebben de betrokken

ondernemers zich in de bezwaarfase bij de naheffing neergelegd.

Overwegende omtrent het geschil:

De vermeldingen op de door de inspecteur overgelegde stukken in onderlinge samenhang bezien wettigen het vermoeden dat de onder debiteurennummer 0123 als contante verkopen geboekte leveringen van A B.V. te Z betrekking hebben op aan belanghebbende geleverde goederen. Dit vermoeden wordt nog versterkt door de bevinding van de inspecteur, dat een groot aantal ondernemers zich blijkbaar niet in rechte verzet tegen het ten aanzien van hen gerezen vermoeden, eveneens ontleend aan de administratie van genoemde vennootschap. Belanghebbende heeft dit vermoeden niet ontzenuwd. Hij heeft geen enkele aannemelijke verklaring gegeven voor de bevindingen in de administratie van zijn leverancier. Niet aannemelijk is dat het uit zijn boekhouding blijkende verhoudingsgewijs grote aantal koolzuurcilinders uitsluitend zijn oorzaak vindt in de lengte van de leiding.

Uit de vorenoverwogen feiten en omstandigheden volgt dat belanghebbende niet regelmatig aantekening heeft gehouden van de aan hem verrichte leveringen van goederen en dat hij mitsdien niet heeft voldaan aan de verplichtingen welke hem zijn opgelegd bij en krachtens artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968.

Ingevolge het bepaalde in artikel 36 van die Wet in samenhang met artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen moet het beroep worden verworpen, omdat niet is gebleken dat de aanslag, was van de berekening niet in geschil is, onjuist is.

Beslist moet worden als volgt:

Bevestigt de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gedaan in raadkamer van 12 november 1982 door Mr. Steenbergen, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

-1 DEC. 1982

AAN PARTIJEN.